

PJEVAJTE I SLAVITE GOSPODINA

20. nedjelja kroz godinu, B

Neki „proroci između nas“ vrlo će rado govoriti kako sve ide u propast. i društvo i Crkva, i općesvjetska kretanja. Govorit će o krizi morala, o sve većem zagađenju čovjekova okoliša što neminovno dovodi do propasti života na zemlji. Govorit će o posvemašnjem raslojavanju obitelji i dolasku novih naraštaja koji ne njeguju prave vrijednosti. A kad se govori o prilikama u Hrvatskoj, poznate su im sve prognoze i sve su crne. Današnji odlomak iz Poslanice Efežanima ne niječe nevolje i zlo, ali daje bitno drugačiji pogled na svijet i Crkvu. Evo kako govori.

„Pomno razmotrite kako živite!... Iskupljuje vrijeme, jer dani su zli.“ Strašno zvuči ova tvrdnja. Pisac ovo poslanice svjedoči o svom vremenu. Doista, zli su dani o kojima on govori. Veliko rimsko carstvo je u krizi. Sve su češće gospodarske poteškoće, sve su veća porezna opterećenja običnih ljudi. Stanovništvo je povremeno suočeno s glađu. Česti su krvavi sukobi zbog carskog prijestolja. Nesigurnosti. Sve je veća opasnost upada barbarskih naroda. Bune i ratovi. Ljudi sve više gube staru rimsku religioznost koja je neosobna i ne govori o prekogrobnom životu. Stoga se okreću istočnjačkim kultovima. Za kršćane započinje vrijeme progona, već su pali prvi mučenici. Oni sve više osjećaju netrpeljivost podmetanja.

„I ne opijajte se vinom u kojem je razuzdanost.“ U tom općem raslojavanju društva, neki su se priklonili misterijskim kultovima. Na istoku je osobito bio poznat Dionizijev kult. Jednom godišnje, o njegovu blagdanu, poklonici toga kulta su se obredno opijali vjerujući da tako uzimaju udjela na Dionizijevu božanstvu i besmrtnosti. Naravno da je uz te obrede išla i moralna razuzdanost.

„Ne opijajte se vinom u kojem je razuzdanost, nego - punite se Duhom!“ Poslanica opominje vjernike da se ne vraćaju starim, poganskim navikama ili da nepromišljeno nasljeđuju takve kultove. Za njih je snaga i sigurnost - sila Duha Svetoga.

„Razgovarajte među sobom psalmima... Pjevajte i slavite Gospodina.“ Na drugom mjestu veli Pavao: „Ako je Bog za nas, tko će protiv nas? Tko će nas rastaviti od ljubavi Kristove?“ (Rim 8,31.35). To je zaključak. Unatoč svih nevolja, unatoč tolikih poteškoća, unatoč pokvarenosti određenih dijelova ondašnjeg društva, unatoč opasnosti po vlastiti život, kršćani imaju „stijenu“ i „hrid“. Stoga puni pouzdanja pjevaju, hvale Gospodina i zahvaljuju mu. Znaju kome su povjerovali, imaju pouzdanje u Kristovo spasenje, imaju vjeru u oprostjenje grijeha i uskrsnuće mrtvih. Zato ne trebaju ludovati nego se pouzdavati u to spasenje i zahvaljivati Bogu.

Zar ne da smo tu i mi i naše vrijeme? Čega da se bojimo, pred kim da strepimo? „Sa mnom je Gospodin kao snažan junak!“ (Jer 20,11). „Sve je vaše, vi Kristovi, a Krist Božji“ (1 Kor 3,22-23). Zato pjevamo. Uzdajemo se u Boga. Vedro gledamo u budućnost. „Nek' se vojska protiv mene utabori, srce se moje ne boji“ (Ps 27,3).

Imam ja svojih nevolja, svojih nesigurnosti. Svjestan sam i svojih slabosti. Znam u kakvom okruženju živim. Ne vesele me neke pojave u društvu i u Crkvi. Boli me kratkovidnost nekih struktura i u Crkvi i u državi i u svijetu. Ali ne padam u tjeskobu niti u pijanstvo. Pouzdajem se u Boga, zahvaljujem mu za sve, a ponajviše što daje duboki smisao mome životu, meni kakav jesam, baš sada u ovom vremenu i okruženju.

Zvonko Pažin